

LBRIS

We know
books

A. E. Baconsky

Cadavre în vid

Ediție îngrijită de Nicolae Tzone

Prefață de Lucian Raicu

Editions Vinea
Bucarest 2020

Cadavre în vid,
de Lucian Raicu/ 5

Anatomie profetică/ 9

Hamlet apocriful/ 10

Bestiar/ 11

Aleluia/ 12

Amurg acherontic/ 13

Elită/ 14

Invocare pestilențială/ 15

Paraistorie/ 16

Abendland/ 17

Pseudo-odoacru/ 18

Seară idilică/ 19

Blazon/ 20

Cadavrele neîngropate la timp/ 21

Tinerete fără bătrânețe/ 22

Poligrafie bolnavă/ 23

Monolog cu otravă/ 24

Elan istoric/ 25

Vae victis/ 26

Eternitate amară/ 27

Elan cinegetic/ 28

RITUAL/ 33
 Cântecul cavalerului/ 34
 Rond/ 35
 Înstelat, fantomatic și palid/ 36
 Imn tragic/ 37
 Ritual/ 38
 Înmormântare/ 39
 Gol metafizic/ 40
 Drumul magilor/ 41
 Hermafroditul și scoicile/ 42
 Țara cavalerilor/ 43
 Gând exilat/ 44
 Pan suferindul/ 45
 Descântec/ 46
 Fals delir/ 47
 Cercul metalic strânge/ 48
 Cântecul de moarte al descendentului/ 49

AUTOPORTRET ÎN TIMP/ 51
 Tânărul melancolic/ 52
 Euritmie/ 53
 Omul pe care l-ai ucis/ 54
 Autoportret în timp/ 55

LIBRIS Cântece negre din steaua căzută/ 56

Rugăciunea unui dac/ 57

Pentru foarte puțin/ 58

Psalm negru/ 59

Sonet negru/ 60

Ora de dincolo/ 61

ANOTIMP ELECTRONIC/ 63

Isaia în pustie/ 64

Vis teratologic/ 65

Hippy blues/ 66

Îngerul a strigat/ 67

În vacarmul percuției/ 68

Martie falsul/ 69

Eros în amurg/ 70

În golul dintre făpturi/ 71

Spasm/ 72

Antiserenadă/ 73

Anotimp electronic/ 74

Cealaltă naștere/ 76

Referințe critice/ 77

A. E. Baconsky/ 81

Nu mai e nici otravă,
n-a mai rămas decât o limfă palidă,
limba arsă de soare agonizează
și colții s-au făcut mici, și nimicul
sigilează cuvintele.

Tuturor celor ce n-au fost
li se vor înălța statui, celor ce sunt
li se va pune un *Nu* înainte — și adjectivele
căzând vor încerca mereu să-mpodobească
fruntea pitecantropului. Numai vertebrele
vor fi întotdeauna surâzătoare
și vor dansa, vor dansa, vor dansa,
strecurându-se prin toate crăpăturile
istoriei și geografiei.

Pădurea uscată biciuită de razele crude-ale zorilor,
oase goale albite de ploii, crani de cal
printre frunze moarte – și nunta
cameleonilor anxioși. Inventarul
unei primăveri ce se anunțase promițătoare
a ruginit, nu mai sunt oamenii de odinioară,
și versurile obeze dormitează în buzunar
printre bancnote sordide, și văxuatorii de ghete
au intrat în rândul arhonților. O, a fi sau a nu fi,
aici e la fel de trist, de stupid, de zadarnic,
nu mai ai nici pe cine ucide
și nici de cine să fii ucis.

Statuile câinilor caută urma
falselor glorii - statuile câinilor
devorează, noaptea, stafii de tirani.

Și Nero e fără stafie, și Torquemada e fără schelet, și
Despotului Asiat îi putrezește numele, și călăul așteaptă
la drumul mare cerșind îndurarea drumeților,
dar nimeni nu-l decapitează.

Și lanțurile sună pe lespezi, sună mereu...
alte mâini, alte glezne, alte destine...
jumătate roșu, jumătate negru,
jumătate de om călare pe jumătate de iepure șchiop.

Doamne al visului, sângele
nu mai are venin — ghilotina
decapitează cadavre,
un *Nu*, poate un *Nu*,
ar mai fi de rostit
în această biserică goală
unde predică fără-ncetare,
o bandă de magnetofon.

Cadavrele trăiesc și iată corbii
rotindu-se deasupra celor vii,
și membrele ce putrezesc încet
fac fapte bune – și durerea noastră
vine și pleacă (putredă și ea)
după poruncă. Umede și sumbre
sunt galeriile prin care rătăcește
destinul nostru putrezit de mult –
cine se va hrăni cu-atâta carne
ce putrezește crudă? O, metalul
cătușelor, el singur, tot mai rece,
nu putrezește niciodată...

Dimineața propice frumoaselor promisiuni
 a fost invadată de luptători fără voie
 și osuarul a fost devastat – scheletele
 pot satisface o vreme nevoia de oameni.

Au venit la amiază marile probleme,
 și cei în puterea vârstei au fost văzuți
 scuiându-se cu demnitate și licitându-și
 recuzita matură.

Seara au fost salutați majordomii bătrâni,
 aerofagii, cei ce dilată vocalele, înțelepții,
 câte doi, câte trei, cei înalți și cu pletele albe
 au fost rând pe rând împăiați.

Apoi s-a făcut un lung întuneric
 cu o singură bufniță albă –
 și noaptea a coborât o armonie deplină
 deasupra tuturor ierarhiilor.